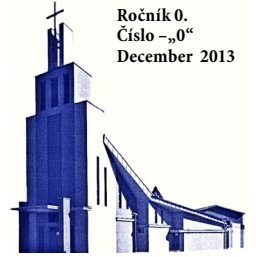

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ŠTVRTROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI LUČENEC

Ročník 0.
Číslo – „0“
December 2013

A znova sú tu Vianoce

Keď som si otvoril email, ktorý som dostal od svojho priateľa a názvom 1. adventná nedeľa, vybavil sa mi úsmev na tvári. Na obrázku bol odfotený klasický plynový sporák so štyrmi horákmi, z ktorých jeden z nich bol zapálený. Úsmevné. Pomyslel som si: „Čo tí ľudia nevymyslia!“ Ako prežívam advent ja? Je to čas prípravy na Narodenie Božieho Syna. Je to čas, ktorý mám venovať nielen zapalovaniu sviec na adventnom venci, ale je to predovšetkým čas, v ktorom majú zaznievať v mojom, našich srdciach slová proroka Izaiáša „Na púšti pripravte cestu Pánovi. Vyrovnajte na pustatine chodník nášmu Bohu“ (Iz 40,3). Je to čas, v ktorom sa nemáme zháňať len za vecami, ktoré robia Vianoce krajšími, pompéznejšími, honosnejšími či spokojnejšími z prebytku pozemských potrieb. Je to čas, v ktorom si máme nachádzať čas pre Boha, vyrovnáť mu chodník, aby mohol v plnej paráde s plným priehrástím milosti vstúpiť do môjho srdca, aby v ňom zavládol pokoj.

Zakrátko v našich kostoloch pribudnú betlehemy s postavičkami Svätej rodiny, či zvieratiek. Na Jozefa a Máriu sa pozeráme s bážňou a tak je to správne. Ale zároveň by sme mali pamätať, že sa im v mnohom podobáme. Aj my môžeme byť tak ako oni dvaja, otvorení pre Božie slovo. Svojou oddanosťou vo viere a poslušnosti aj my môžeme pozvať Ježiša do svojho srdca. Aj my môžeme dostať milosť, aká naplnila život Jozefa i Márie. Vernosťou modlitbe, čítaniu Písma a aktívnou účasťou na živom spoločenstve veriacich môžeme prijať Božiu moc a zohrať aktívnu úlohu pri uskutočňovaní Božieho plánu spásy.

Ježiš je Emanuel – „Boh s nami“ (Mt 1,23). On nie je len „Boh s Jozefom“, či „Boh s veľkými svätcami.“ Každý jeden z nás je vzácny v Božích očiach. Ak by to tak nebolo, čo by sme slávil na Vianoce? Ale s radosťou a plní vďaka oslavujeme Božiu lásku, lásku vtelenú v Ježišovi, ktorý prišiel s mocou, aby „vyslobodil svoj ľud z hriechov“ (Mt 1,21).

Ježiš vstupuje do tohto sveta, ako náš skutočný priateľ. Kto je skutočným priateľom? Ten, čo pri nás stojí aj vtedy, keď sa mu nemáme čím odvdčať. Skutoční priatelia sedia s nami, keď sme chorí, ležime na nemocničnom lôžku, pomáhajú nám pri stavbe domu, utešujú nás v čase tmy a strát. Vieme, že títo priatelia nás milujú, pretože ich to niečo stojí. Ježiša, najopravdivejšieho priateľa, stála láska k nám jeho vlastný život – bola to cena, ktorú zaplatil rád.

Vianoce a s nimi aj záver kalendárneho roka, je časom, kedy rekapitulujeme aký ten rok, ktorý sa končí bol. Je to aj príležitosť vyjadriť vďaka za všetko, čo sme od Pána počas celého roka, každého dňa dostali. Boh nás obdarúva aj cez ľudí. A preto v závere chcem poďakovať všetkým Vám, ktorých poznám, ale aj mnohým tým, ktorí by mi ani neprišli na myseľ a chcem vyjadriť vďačnosť za všetko, čo pre mňa osobne, ale aj pre nás kňazov, ktorí pôsobia v našej farnosti, robíte. Ďakujem všetkým, ktorí prispievajú finančne na chod farnosti, pomáhajú pri rôznych aktivitách, ktoré počas roka naša farnosť organizuje. Bez vašej pomoci by sme to nezvládli. Preto na Vás všetkých chcem myslieť, keď budem sláviť polnočnú svätú omšu, aby Vás novonarodené Betlehenské dieťa obdarilo úžasným vnútorným pokojom, ktorý vie dať iba Boh.

Nech Boh žehná rodiny našej farnosti, aby boli usporiadané, veľmi mi je ťažko, keď počúvam, že manželia, ktorých poznám sa rozvádajú. Nech sú Vianoce časom vzájomného odpustenia, porozumenia, lásky, pokoja a radosti z Boha, ktorý sa stal človekom, aby sa nám stal podobný vo všetkom okrem hriechu.

Prajem všetkým veriacim našej farnosti požehnané milostiplné sviatky Božieho narodenia a šťastný nový rok!

Rastislav Polák

Advent

Po uliciach chodia stromčeky,
V rukách rodičov – zasnežené darčeky.

A všetci sa ponáhlame
Z detstva do detstva
Tam do Lásky, do Ticha –
Do tepla domova
Do voňavej dlane –

Kde láska rozdávaním rastie
Do objatia – k našej mame -..

Mária Mistríková – Vasileva OFS

Advent (z lat. adventus – príchod)

Teraz prežívame adventné obdobie – najkrajšie obdobie roka, lebo si pripomíname – príchod LÁSKY na tento svet. Príchod samotného Boha zavineného do plienok. Začiatky adventu siahajú do 4. storočia (2-6) adventných nediel. Rímsky pápež Gregor Veľký († 604) stanovil adventný čas na 4 týždne. Advent však nie je iba pamiatka očakávania na príchod Boha – človeka. Je zároveň i budúcnosť. Očakávanie toho, čo má prísť, teda - druhého príchodu Pána Ježiša na konci vekov. Cirkev nám ho pripomína každý rok. Príprava na Božie narodenie je zároveň i prípravou na večnosť. Napokon, život sám osebe je očakávaním Pánovho príchodu. Onedlho budeme sláviť Božie narodenie, pamiatku prvého príchodu Pána Ježiša. Na Jeho druhý príchod musíme ešte čakať. Nevieme ako dlho. Avšak medzi minulosťou a večnosťou sa nachádza NÁŠ ŽIVOT. Náš pobyt na tejto zemi. Náš čas. Usilujme sa ho prežiť tak, aby sme mali v ňom záruku večného života. Počas adventu nezabúdame ani na osobitnú úctu Ježišovej Matky – napríklad rorátnou svätou – v dňoch od 16. decembra. Preto toto obdobie je časom nábožného a radostného očakávania. No i napriek tomu má kajúci charakter.

FIALOVÁ farba je liturgickou farbou adventu.

Advent je prvá časť liturgického roka rímskokatolíckej cirkvi vymedzená 4 nedeliami pred sviatkom narodenia Ježiša Krista a obdobie duchovnej prípravy na Vianoce.

Začína sa 1. adventnou nedelou, teda nedelou medzi 27. novembrom a 3. decembrom. Končí po západe slnka na Štedrý večer (vigília Sviatku Narodenia Pána). 3. adventná nedeľa sa nazýva Gaudete („radujte sa“) a, oproti ostatným adventným dňom, liturgickou farbou môže byť ružová. Advent trvá do prvých vešpier Narodenia Pána. Nakoľko advent sa vyznačuje dvojakým očakávaním (narodenie a druhý príchod), je rozdelený na dve časti - kde 17. december tvorí hranicu tohto rozdelenia. Prvá časť dáva dôraz na očakávanie druhého príchodu Krista a druhá časť je prípravou veriacich na stretnutie s Kristom pri jasliach. Toto delenie je veľmi dobre vidieť v liturgických textoch a modlitbách:

Čítania evanjelií počas adventu sa vzťahujú na Ježišov príchod (prvá nedeľa), na Jána Krstiteľa (druhá a tretia) a na udalosti bezprostrednej prípravy (štvrtá nedeľa).

Čítania zo Starého zákona tvoria prorocktá (túžba po očakávaní) o Mesiasovi od proroka Izaiáša.

Čítania od Apoštolov počas adventu obsahujú povzbudenia.

Súčasťou adventu je adventný veniec ozdobený štyrmi sviecami, ktoré zodpovedajú počtu adventných nediel. Deti často otvárajú adventný kalendár.

Advent je aj obdobím upokojenia, ktoré zodpovedalo životnému štýlu našich predkov. Tak by tomu malo byť aj dnes. Žiaľ, životný štýl dnešnej doby je neúnosne uponáhľaný. Pokúsme sa to napraviť.

Čas plynie neustále dopredu, plynie ako rieka. Prináša a odnáša v sebe život s jeho tokom udalostí. Zažejajme si hojnosť potrebných Božích milostí a čas naplnený pokojom a radostným očakávaním v duchu pokánia.

Es ismét itt a Karácsony

Mikor kinyitottam a barátomtól kapott e-mailt Ádvent első vasárnapja címmel, elmosolyogtam magam. A képen egy klasszikus négy-lángú gázsütő volt, melynek az egyik lángja égett. Mulatságos. „Mit ki nem gondolnak ezek az emberek!“ – jutott eszembe. Én hogy élem át az ádventet? Ádvent a készülődés ideje, Isten Fiának születésére készülünk. Ilyenkor nemcsak az ádventi gyertyákat kell gyűjtögetni, hanem mindenekelőtt Izajás próféta szavainak kellene megszólalniuk a szívünkben: „Készítsétek a pusztában az Úr útját, egyengessétek ösvényt a sivatagban Istenünknek!“ (Iz, 40, 30) Ebben az időszakban nem elég csak olyan dolgokat hajszolnunk, amik anyagi szempontból teszik szebbé, pompásabbá, fényűzőbbé a Karácsonyt, hanem időt kell találnunk Istenre, egyengetni az útját, hogy teljes pompával és a kegyelem bőségével tudjon belépni szívünkbe, hogy ott békét teremtsen.

Templomainkat nemsokára betlehemek fogják díszíteni a Szent Család és az állatkák szobraival. Tisztelettel és csodálattal szemléljük Józsefet és Máriát, és ez így helyes. Együttal tudatosítanunk kell, hogy sokban hasonlítunk rájuk. Mi is lehetünk olyanok, mint ők, nyitottak Isten szavára. Állhatóságunkkal a hitben s engedelmességben mi is meghívhatjuk Jézust a szívünkbe. Mi is megkaphatjuk azt a kegyelmet, amely betöltötte József és Mária életét. Hűséggel az imában, a Szentírás olvasásában és a hívők közösségében való aktív részvétellel elfogadhatjuk Isten hatalmát és termékeny szerepet játszhatunk Isten megváltói tervének megvalósításában.

Jézus az Emmánuel – „Velünk az Isten“ (Mt 1, 23). Ő nem csak József vagy a nagy szentek Istene. Minden egyes ember értékes Isten szemében. Ha nem így lenne, mit ünnepelnénk karácsonykor? Örömmel és hálával ünnepeljük Isten szeretetét, a szeretetet mely Jézusban testesült meg, aki hatalommal érkezett, hogy „megszabadítsa népét bűneitől“ (Mt 1,21).

Jézus úgy érkezik a világba, mint egy igaz barát. Ki az igaz barát? Az, aki mellettünk áll akkor is, ha nem tudjuk mivel viszonzni. Az igazi barátaink mellettünk ülnek, ha betegek vagyunk, kórházban fekszünk, segítenek a házunk építésében, vigasztalnak a sötétség és a veszteség napjaiban. Tudjuk, hogy ezek a barátok szeretnek minket, mert áldozatot hoznak értünk. Jézus, a legigazibb barát életét adta értünk és szeretetből adta.

Karácsonykor és az év vége felé összegzünk, milyen is volt a leköszönő esztendő. Lehetőség ez arra, hogy hálát mondjunk Istennek mindazért, amit az Úrtól az év minden egyes napján kaptunk. Isten emberek által ajándékoz meg minket. És ezért, végezetül szeretném hálámat kifejezni mindenkinek, akit ismerek, de azoknak is, akiknek a nevei most nem jutnak eszembe mindazért, amit nekem személyesen, és egyházközségünk lelkiatyáinak tettek és tesznek. Köszönök minden pénzügyi adományt az egyházközség költségeire, hálás vagyok mindazoknak, akik a megszervezett eseményeknél az év során segítettek. Segítségük nélkül ezeket nem tudtuk volna megvalósítani. Ezért az éjféle szentmise felajánlásában mindegyikükre fogok gondolni, hogy a betlehemben megszületett gyermek azt a belső békét ajándékozta Önöknek, amit csak az Isten adhat. Áldja meg egyházközségünk családait, hogy rendezett életet éljenek, mivel nagyon fáj, ha hallom, hogy házaspárok, akiket személyesen is ismerek, válófélben vannak. Legyen ez a Karácsony a kölcsönös megbocsátás, megbecsülés, szeretet, béke és az Istenből fakadó öröm ideje, aki emberré lett, hogy mindenben hasonló legyen hozzánk a bűnt kivéve.

Egyházközségünk minden egyes tagjának kívánok áldott, kegyelemmel teljes Karácsonyt és boldog új esztendőt!

Rastislav Polák

STARÁ MAMA VERONIKA - (ALEBO ... PREDVIANOČNÝ ČAS SO STAROU MAMOU)

...vtedy sme bývali v horárni hore za dedinou, v lone začínajúceho sa lesa. Úzky chodníček bol istotou, ktorá každého doviedla k „pánu polesnému“, keď potreboval drevo na kúrenie... Povedľa neho sa vinula poľná cesta pre kone s vozmi, či veľké drevené sánky ťahané koňmi. „Začína sa doba áut“... ako zvykla hovoriť stará mama Veronika. Niekedy na ňu šomrala, inokedy si ju pochvaľovala. Najmä vtedy, keď ju štvorkolesový tátoš vyložil na dvore horárne.

...„prišli stará mama, prišli stará mama“... prekrikovali sme sa s bratmi. Hnedý kufor už stál na zamrznutom dvore. Hnedý – už ošúchaný malý kufor – a predsa taký veľký – ved’ - vmestili sa doň všetky poklady nášho detského sveta, ktoré nám nosila iba naša stará mama Veronika....! Nízka žena v zamatovom čepci oblečená do niekoľkých vrstiev sukni, v krátkom kožuštku, na ktorom mala prehodný ešte teplý vlnák. Belasé oči jej svietili ako dva drahokamy, keď nás postupne objímala....

UŽ JE TU – stará mama už je v horárni. To znamená, že onedlho tu budú Vianoce. Nepotrebovali sme ani čokoládový adventný kalendár, aby sme vedeli, že onedlho sa začne Advent... “Stará mama, stará mama, mňa ste ešte neobjali...” kričala malá Kristína a na krajíčku mala už slzy v očiach. Stará mama pustila brata a do svojho širokého objatia vtiahla aj copatú žltovlasú Kristínu. To bolo vždy toľko šťastia na tom našom dvore, keď prišla stará mama so svojim hnedým ošúchaným kufrom. Krájať by sa dalo...! „Dost’ bolo, deti ...povedal otecko vo svojej zasneženej lesníckej peleríne a vysokých čizmách...“vonku už poriadne priťahuje a v kuchyni nás čaká teplo rozkúrenej pece. Tak šup-šup dnu do horárne.“ Pred oteckom sme

mali veľký rešpekt, poslúchali sme ho na slovo. To remeň, ktorý visel v kuchyni – by vedel rozprávať -. Mňa sa nedotkol, lebo na mňa sa stačilo prísne pozrieť a už TO malo svoj účinok. No moji bratia – ojojoj – tí boli iní, - ako chalani... Moja malá dľaň naša dľaň našej starkej a ja som ju mohla voviesť do tepla horárne. Bratia poskakovali okolo nás, tešiac sa, že stará mama je konečne s nami a medzi nami. S maminkou sa vystískali a tá im už pomáhala s vyzliekaním nekonečných vrstiev oblečenia...

A predvianočný čas už bol skutočne prítomný medzi nami a v nás, lebo stará mama bola každoročnej jeho nositeľkou.

Advent dýchal doslova celou dedinou. Všetko sa to začalo zabíjačkami... zabíjalo sa na hornom i na dolnom konci, skoro v každom dome. Udiarne s klobásami čmudili jedna radost’. Maminka narobila vždy výslužky, ktoré sme nosili z domu do domu a tak sme sa vedeli aj podeliť. A veru bolo cítiť aj pálenku. Vtedy sa páliło v mnohých domoch. Keď maminka začala robiť kontrolu medu a orechov v komore, vedeli sme, že sa schyluje k pečaniu. Začalo drvenie orechov, mletie maku a už vôňa prerážala vôňu. Tam som zacítila údenú klobásu, tam zase jaternice, z iného kúta – vôňa kapusty a sušených hríbov, nosu lahodila vôňa sušeného ovocia či čerstvo prekrojeného jablka, ktorých bola vždy plná pivnica. Tam mali čestné miesto aj vianočné stromčeky. Týždeň pred Vianocami ich bolo už aj plný dvor. Otecko sa staral o to, aby sa ušlo každému z dediny. A my v kuchyni sme už začínali piecť. Od medovníkov, cez orechové venčeky, mačacie oči, vanilkové rožteky, ... vrcholom a ukončením pečenia bolo – pečenie veľkého štedráka a iných kysnutých koláčov...

A ranné sväté omše – roráty – v ktorých sme prosili... Roste nebesá zhora, oblaky nech pršia Spravodlivého; Nech sa otvorí zem a vykľíči Spasiteľa. (Iz 45,8)... ako ťažko sa nám ráno vstávalo, ale stará mama bola naším príkladom... sneh nám vŕzgal pod nohami a mráz štipal líca...lampáši sme si hľadali chodníček a tešili sme sa, keď sme uvideli iné lampáše... v kostole sme spolu s Pannou Máriou očakávali príchod Spasiteľa.... domov sme išli už svieži a naplnení očakávaním a bážňou pred Stvoriteľom... úžasná atmosféra vyrážala dych nielen nám – krpcom – ale aj dospelým. Toľko krásy bolo ukrytých v tých skorých ránoch ! Vtedy všetko malo svoj čas, svoju hodinu, svoj priestor... a každý – aj z nás detí - mal pridelené svoje práce a povinnosti.

Teraz bývame v činziaku a ja sa pozerám von na prázdny dvor bez detí. Autá sú zoraďené vedľa seba – sem tam niekto naštartuje a odchádza, či prichádza... súmrak už padá na mesto a ja sa v duchu spytujem ... kde sú teraz deti - ??? KDE ??? Pred počítačmi, alebo sa hrajú s mobilom, či tabletom...alebo pozerajú telku? Kde sú teraz deti ? Je to správne, o čo ich ochudobňujeme?

...odchádzam k vitríne, v ktorej mám drevenú šperkovničku. V nej - suché lupene z ruží, ktorými som vždy posypala seno v jasličkách, na ktorom ležal malý Ježiško... áno – sú tam... ešte chvíľu počkajte...príde aj váš čas... zatváram šperkovničku a v nej aj vzácnu spomienku na našu starú mamu Veroniku a čarovný čas Adventu, ktorý sme vždy prežívali spolu !

Mária Mistríková – Vasileva OFS

Modlitba za nenarodené deti

...a tak sme sa zišli...

Tma už objala mesto a do začínajúcej noci žmurkali svetlá z okolo stojacich činziakov. Nemocnica - naša nemocnica - bola osvetlená a kde tu sa mihli rodičia nesúci v náručí dieťa.

Stáli sme v tichu - sústredení okolo nášho pána farára. Deti, mládež, rodičia, starí rodičia ... Horiace sviece v dlaniach nám vstupovali svojím svetlom do srdca. Prišli sme prosiť nášho nebeského Otca o dar života pre ešte nenarodené deti, poďakovať sa za svoj vlastný život našim rodičom. Za túto chvíľu, v ktorej môžeme (pretože SME a žijeme !) prosiť v modlitbe ruženca - za život - .

Prosíť Ducha svätého, aby vstúpil do svedomia všetkých doktorov, ktorí aj v našej nemocnici vykonávajú - potraty - a teda zabíjajú ešte nenarodené deti.

Pieseň, ktorú spievali naši mladí vyjadruje podstatu nášho stretnutia:

*Skončil sa krásny sen,
z lásky zostal tieň,
nečaká ma veľký svet,
v rieke krvi hynie kvet.
Duša v objatí anjela,
obraz neba zazrela ...*

Prosili sme našu nebeskú Mamu - aby matkám vyprosila u Syna - silu stať sa matkami, pokiaľ je ešte čas.

Vo svojom krátkom, ale výstižnom príhovore - sa nám vdp. Rastislav Polák - prihovoril slovami, v ktorých dominovala úcta k životu ... V dnešnej dobe „prevrátených hodnôt“ - ale aj poďakovanie Bohu, zato, že my sme tu a môžeme modlitbou prehovoríť do svedomia ľudí. Naš nebeský Otec sa už postará o spôsob a čas ... A my Mu veríme.

Sviece dohárali, druhou piesňou sme sa poďakovali za ...Dnešný deň ... Po požehnaní pánom farárom sme odchádzali do svojich domovov. S nádejou a vďakou vo svojich srdciach..

Mária Mistríková-Vasileva OFS

Pútnický výlet do Vacova, Márianosztry a Ostrihomu

Rímskokatolícky farský úrad v Lučenci v zastúpení pánom farárom dr. Rastislavom Polákom zorganizoval v sobotu 16. 11. 2013 autobusový výlet do troch pútnických miest severného Maďarska – Vacova (Vác), Márianosztry a Ostrihomu (Esztergom). Nazbieralo sa nás vyše 90 záujemcov, takže sme cestovali dvomi autobusmi.

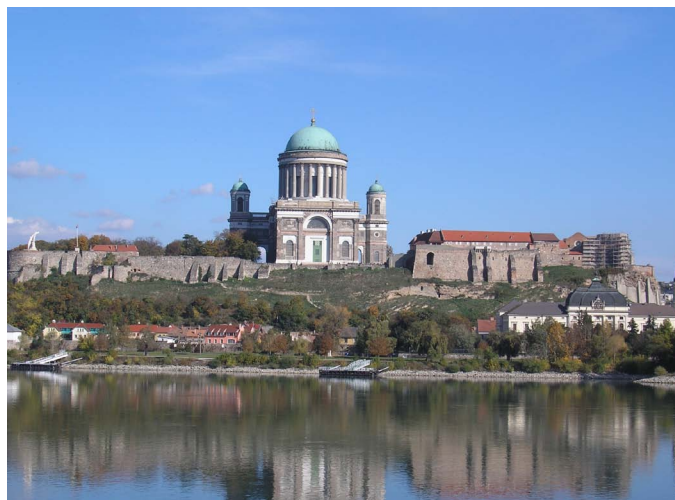
Našou prvou zastávkou bolo mesto Vacov, kde sme si prezreli katedrálu Blahoslavenej Panny Márie (Nagyboldogasszony-székesegyház) na Konštantínovom námestí. Tento neskorobarokový chrám bol postavený v r. 1761-1777, vysvätený bol v r. 1772. O výstavbe chrámu rozhodli biskupi Károly Eszterházy a Kristóf Migazzi. Realizáciou boli poverení rakúsky architekt Franz Anton Pilgram a taliansky architekt Isidore Canevale. V samotnej katedrále nás jej históriou podrobne oboznámila miestna sprievodkyňa.

Druhým cieľom našej cesty bola obec Márianosztra v pohorí Börzsöny a jej pútnický kostol Patrónky Maďarov (Magyarok Nagyasszonya kegytemplom). Kostol bol postavený v gotickom slohu r. 1352-1382 na pokyn kráľa Ľudovíta Veľkého, vysvätený bol v r. 1382. V r. 1712 sa začala prestavba kostola, pričom k pôvodnej chrámovej lodi boli pristavané dve veže a vnútro vyzdobené ôsmimi z dreva vyrezávanými barokovými oltármi. Nádherný v barokovom slohu prestavaný kostol

bol po druhýkrát vysvätený v r. 1729 biskupom Zsigmondom Berényim, kompletná rekonštrukcia kostola bola ukončená v r. 1735. Na hlavnom oltári sa nachádza obraz Čiernej Madony s dieťaťom, ktorý je kópiou obrazu z Czestochowej a v r. 1711 ho namaľoval Cyprián Laszkary. V súčasnosti tu pôsobí rehoľa Paulínov. Vo vedľajšej budove bývalého kláštora sa od r. 1858 nachádza jedna z najstarších väzníc Maďarska. V tomto kostole sme sa všetci spoločne zúčastnili na svätej omši, ktorú celebrovali Rastislav Polák, Štefan Kosturko a Ján Zsóka.

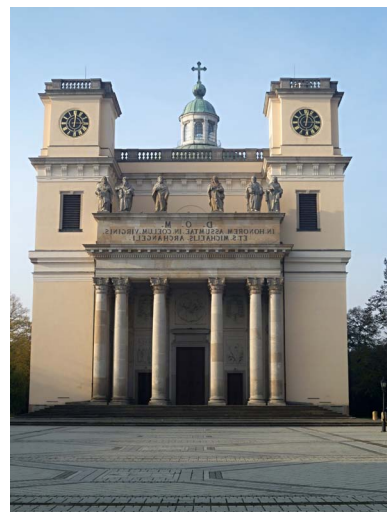
Vyvrcholením celodennej púte lučenských veriacich bola návšteva baziliky sv. Adalberta v Ostrihome.

Táto bazilika dominuje mestu i širokému okoliu nad Dunajom a svojou plochou 5.660 m² je najväčšou a najvyššie položenou sakrálnou stavbou v Maďarsku. Začala sa stavať v r. 1822 v klasicistickom slohu na podnet arcibiskupa Alexandra Rudnaya. Slávnostne bola vysvätená 31. 8. 1856 a úplne dokončená v r. 1869. K tejto udalosti skomponoval hudobný skladateľ Franz Liszt Ostrihomskú omšu a tu ju aj sám dirigoval. V r. 1991 boli v krypte baziliky umiestnené pozostatky arcibiskupa kardinála Józsefa Mindszentyho, ktorý zomrel v r. 1975 v exile vo Viedni a najprv bol pochovaný v pútnickom kostole v Mariazelli.

Som veľmi rád, že sa pútnický výlet do severného Maďarska vydaril, o čom svedčí aj množstvo pozitívnych ohlasov od samotných účastníkov. Na tejto púti sme mali možnosť duchovne pookriať a nazbierať mnoho podnetov i síl do ďalšieho života. Prišlo nám k tomu aj pekné slnečné počasie. Verím, že sa na podobných aktivitách budeme môcť s Božou pomocou zúčastniť aj v budúcnosti.

František Mihály

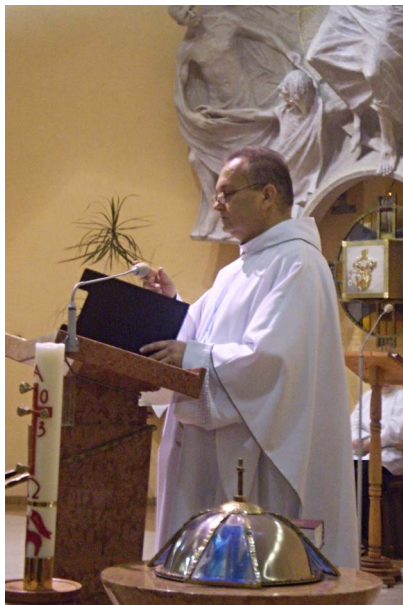

ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ KRISTA KRÁĽA V KOSTOLE NA RÚBANISKU

Odpustová slávnosť Krista Kráľa na sídlisku Rúbanisko sa konala v nedeľu 24. novembra 2013.

Začala duchovnou obnovou vo štvrtok večernou sv. omšou o 18,00 hod., ktorú celebroval pán farár **Miroslav Šiška z Veľkej nad Ipľom**. Témou homílie bola „Eucharistia“.

V piatok bola sv. omša v maďarskom jazyku o 16,30 hod., ktorú slúžil náš pán **kaplán Ivan Kaličiak**. O 17,15 hod. bola pobožnosť Krížovej cesty a sv. omša o 18,00 hod., ktorú slúžil pán farár **Jozef Halko z Poltára**. Homília bola na tému „Križ v živote kresťana“.

zaujímavej a veľmi emotívnej homílií rozoberal dve kráľovstvá, ktorých členom môže byť súčasný kresťan, a to „**Kráľovstvo Babylonské**“ alebo „**Kráľovstvo Jeruzalemské**“. Uvedená homília, ako aj celé vystúpenie profesora **Leštinského** ešte dlho aj po skončení sv. omše rezonovali v srdciach veriacich, ktorí sa zúčastnili na odpustovej slávnosti.

Odpustovú slávnosť a Rok Viery smer zakončili o 15,30 hod. pobožnosťou.

O 16,00 hod. sa svojím koncertom predstavila speváčka **Hanka Servická**, ktorá skrášlila našu slávnosť spevom a oslavou Boha a Panny Márie (podrobnejšie na strane 10).

V sobotu večer o 17,00 hod. bola moderovaná Poklona Oltárnej sviatosti a o 18,00 hod. sv. omša ktorú slúžil pán **kaplán Lukáš Tkáč z Divína**. Homília niesla tému „Kráľovo milosrdenstvo“.

Po koncerte bolo v pastoračných priestoroch kostola malé agapé pre všetkých, ktorí sa zúčastnili koncertu. O *sladké* pohos-

Slávnostná sv. omša bola na programe v nedeľu o 9,30 hod. v maďarskom jazyku, ktorú celebroval pán **kaplán Patrik Balázs z Rimavskej Soboty**.

Svätá omša v slovenskom jazyku sa začala o 11,00 hod. Na úvod sv. omše privítal náš **duchovný otec Rastislav Polák, profesora Jozefa Leštinského z Košíc**, ktorý následne celebroval celú sv. omšu. Vo svojej

tenie sa postarali naše šikovné gazdinky, o tvrdšie pohostenie zase náš pán farár.

Ervin Jakubec

Činnosť Charity sv. Rity v Lučenci

Charita svätej Rity v Lučenci sa za posledný štvrtrok 2013 podieľala na nasledovných akciách:

- V rámci projektu – **Boj proti hladu** – sme zrealizovali predaj medovníkových srdiečok pre 2 najchudobnejšie krajiny Latinskej Ameriky (Haiti, Honduras).
- V rámci projektu **TESCO - Potravinová zbierka pre ľudí v núdzi** v spolupráci so Slovenskou katolíckou charitou – sme sa zapojili do tejto zbierky pre ľudí v núdzi. (Popri Veľkej Británii, Írsku, Poľsku, Českej republiky a Maďarska nezostalo bokom ani Slovensko.)
- V dňoch **pondelok, utorok a streda** – poskytujeme výdaj šatstva a stravy ľuďom, ktorí sa ocitli v hmotnej núdzi.

Akcia - **Vianočné balíčky** - sa uskutoční v rámci Potravinovej výpomoci do mnohopočetných rodín (táto sa uskutočňuje dvakrát v každom štvrtroku).

Akciu – **Svätý Mikuláš** – navštívime miestny Hospic, Krízové centrum pre týrané deti, ako aj mnohopočetné rodiny v našom meste.

Akcia – **Kapustnica pre bezdomovcov a chudobné rodiny** – na nás čaká a všetci sa na ňu tešíme...

V Charite sv. Rity sa vyučuje anglický jazyk pre deti z chudobných rodín.

Daniela Nagyová - vedúca charity sv. Rity v Lučenci

Výlet do Tatier

Tatry ... Pohorie nachádzajúce sa v severnej časti Slovenska na hranici s Poľskom. Tvoria najvyššiu časť Karpát. Majú alpský charakter, ktorý zvyrazňuje 30 štítov s výškou nad 2 500 m n. m. a kotliny po ich obvode. Taktiež sa tu nachádzajú rôzne jaskyne, vodopády, plesá a iné prírodné úkazy. Je to proste kopa krásy na pomerne malom priestore, ktorú sa oplatí vidieť! Na to slúži množstvo turistických chodníkov, ktorými sú Tatry popretkávané. Na niektoré z nich sme sa rozhodli vstúpiť aj my ...

Náš výlet za krásami Tatier sme absolvovali 12.10.2013 s nástupom pred katolíckymi kostolmi na Rúbanisku a v Lučenci. Keď sme už boli všetci usadení v autobuse, pán farár po modlitbe za

lej okolo jazera, z ktorého vyteká bystrina a z nej sa neskôr stáva rieka Poprad. Tu sme odbočili z chodníka a niekoľkými serpentínami sme došli k Symbolickému cintorínu (1 525 m). Ten je ve-

šťastný návrat zavelil odchod. Po ceste sme mohli obdivovať Muránsku planinu, za ktorou sa nachádza mesto Poprad. Tam sme si dali prestávku na doplnenie zásob, raňajky a kávu. Potom sme pokračovali ďalej na miesto určenia, na Štrbské Pleso, odkiaľ sme už museli po vlastných. Celý zájazd sa rozdelil do skupín podľa toho, kto mal kam namierené. Tí menej zdatnejší si to namierili na Popradské Pleso, ostatní pokračovali až na Chatu pod Rysmi.

Základná trasa s prevýšením 270 m začala v osade Štrbské Pleso (1 355 m). Je súčasťou Tatranskej magistrály a Náučného chodníka až po Hincovo pleso, ktorým sme sa cez zalesnený svah Trigan dostali k Chate pri Popradskom plese (1 500 m) stojacej na brehu rovnomenného jazera. Odtiaľ sme mohli pozorovať krásu scenérie širokej Mengusovskej doliny a okolia.

Po prestávke na občerstvenie a oddychu sme pokračovali ďa-

novaný pamiatke tých, ktorí nechali svoje životy vo Vysokých Tatrách a výnimočne i Tatrancom, ktorí zahynuli vo svetových horách. Odtiaľ sme sa vrátili na horský chodník, ktorým sme išli hore a vybrali sa na spiatočnú cestu. Po niekoľkohodinovej túre sme sa dostavili na parkovisko, kde sme mali pripravený autobus na odchod.

Absolventi trasy na Chatu pod Rysmi na seba nenechali dlho čakať. Aj keď ich výstup zahrňoval náročnejší terén aj počasie. Jedná sa o najvyššie položenú chatu v Tatrách (2 250 m). Je situovaná pod sedlom Váha v rovnomennej doline, ktorá je súčasťou kotliny Žabích plies v uzávere Mengusovskej doliny.

Keď sme sa všetci poschádzali, spočítali a usadili do autobusu, mohli sme sa vydať na cestu domov. Plní dojemov a pocitov sme sa zastavili na fare v Novom Smokovci, kde nám bol umožnený vstup do miestneho kostola a pán farár tu odslúžil svätú omšu za náš šťastný návrat. To sa aj splnilo a bez problémov sme dorazili do Lučenca pred faru, kde sme sa síce unavení, no plní radosti rozišli.

Na záver môžem povedať, že o rok si to radi zopakujeme.

Branislav Melicher

Boh dopusti, ale neopusti

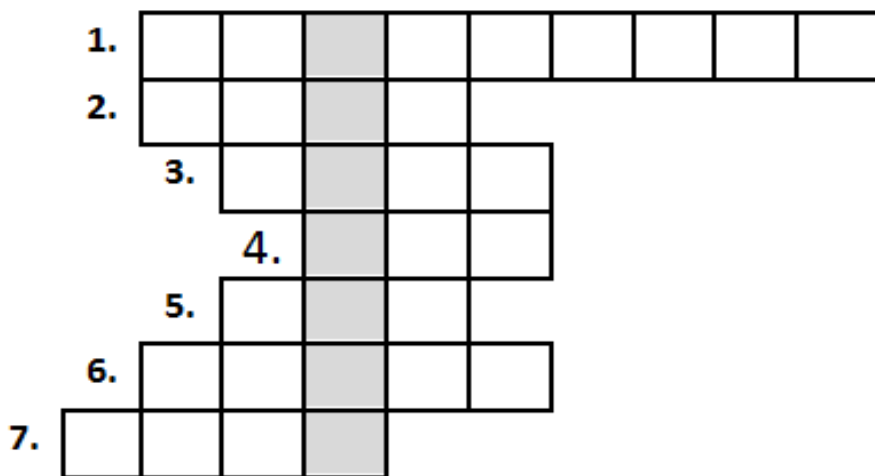
Neviem ako vám, milí čitatelia, ale mne sa dosť často stáva, že keď je toho na mňa už dosť veľa, spomeniem si práve na túto vetu „**Boh dopusti, ale neopusti**“. Veta, ktorá mi dáva nádej, že všetko bude dobre, tak ako to Pán Boh chce. Veď on chce pre nás to najlepšie, pretože nás miluje nekonečne veľkou láskou, akú si my ani nevieme predstaviť. Slovo **neopustí** vyjadruje, že je stále s nami. Kriticky sa pozrime na seba, kto skôr opúšťa? Ja či náš Boh? Keď odkladáme spoveď a hriechy sa nám kopia a kopia, vzniká gangréna duše. Vtedy najčastejšie mávame pocit, že práve ON sa od nás vzdaluje, že sa na nás hnevá, ale je to omyl – on je pri nás a trpí každým naším hriechom a nesie každú našu nepravosť.

Určite poznáte staré známe príslovie, ktoré nám nie je vždy sympatické. Povedať niekomu, kto prežíva vo svojom živote obdobie podobné púšti: „**Koho Pán Boh miluje, toho križom navštevuje**“, nie je veľmi povzbudzujúce. Myslíte si, že Boh, ktorý je **dobro a láska**, by chcel, aby sme trpeli alebo boli chorí? Tak, ako máme štyri ročné obdobia, tak sa aj v našom živote musia prestriedať obdobia kvitnúcich kvetov, horúcej lásky, šťavnatých chutných plodov, ale to až častokrát po vnútornej vyprahnutosti duše zmietajúcej sa v krutých búrkach a studených časoch. Tu máme odpoveď:

Nikdy nesmieme oddeliť križ od Ježišovej lásky, v opačnom prípade sa stane farchou, ktorú my slabí nedokážeme uniesť (sv. Páter Pio).

Radka Vilhanová

K R Í Ž O V K A

1. SV. PÍSMO SA DELÍ NA STARÝ ZÁKON A ....?
2. ADAMOV SYN ?
3. KDE ŽIL ADAM S EVOU PRED HRIECHOM ? V .....
4. KTO POSTAVIL NOEMOVU ARCHU ?
5. KTO STVORIL SVET ?
6. KTORÁ SVÄTÁ MÁ MENINY 13.12. ?
7. MEDZI KTORÉ PRIKÁZANIE PATRÍ KLAMSTVO ?

Tajnička (zvýraznený stĺpec) ukryva obdobie, kedy slávime narodenie Božieho Syna.

Ju odstrihnuť

TAJNIČKA: .....
 Meno a Priezvisko: .....
 Škola: ..... Trieda:.....

Vyplnený kupón vhodte do označenej krabičky „PELIKÁN - KRÍŽOVKA“ v kostole. Žrebovanie bude na detskej sv.omši 10.1.14 o 18,00 vo FK.

Nový rok, Traja králi, Hromnice

*„Vesel sa ľudské stvorenie, prišlo k nám naše spasenie.
Radujme sa, veselme sa, v tomto novom roku!“*

Spievajú koledníci pod oknami. Je **nový rok**. V pohároch sipí šampanské, navzájom si prajeme do nového roku všetko najlepšie. Sviatočnú atmosféru umocňuje rozžiarený vianočný stromček, ktorého svetielka symbolizujú „Krista – svetlo sveta“ a darčeky, ktorými sa na **V i a n o c e** obdarúvame sú ako milosti, ktoré skrze neho dostávame. Štedrý deň – najkrajší deň v roku je za nami. Niekde som čítala, že štedrým sa volá preto, lebo v tento deň bol k nám Boh najštedrejší, keďže nám daroval svojho jediného syna. Starí ľudia mu hovorili aj dohviezdny deň, lebo sa pokladal za najkratší deň v roku. Pred štedrou večerou sme sa pomodlili a otec vždy predniesol krátky príhovor. Potom sme si rozkrajovali jablko – či budeme zdraví a rozdeľovali sme si jeho časti, aby sme držali súdržne. Jedli sme oblátky s medom, aby sme boli dobrí ako med, makové opekance, aby sme mali peňazí ako maku.

Len po večeri sme si mohli a vybalit' darčeky. Cesta tichými bielymi ulicami na polnočnú a „Tichá noc, svätá noc“ – nezabudnuteľné momenty Vianoc.

Koledníci, idúc zasneženou ulicou ďalej pospevujú „Do mesta, Betléma, pospechajme...“ Sú oblečení ako traja králi a Kubo. Je s nimi aj anjel. Nesú malý Betlehem, na ktorom je nad mašalkou umiestnená šesticípna hviezda s dlhým chvostom – pravdepodobne Halleyho kométa, ktorú vypočítali astrológovia, že sa objavila pri narodení Krista. História však hovorí, že túto hviezdu predpovedal mezopotámsky veštec Balaám na pozvanie moabského kráľa Balaka asi r. 1450 p. n. l.: „Vyjde hviezda z Jakuba a prút povstane z Izraela...“

Pán dal vyjsť tejto hviezde a pohol svojou milosťou troch mudrcov z východu, aby šli za hviezdou až prišli do Jeruzalema, kde sa pýtali:

„Kde je novonarodený židovský kráľ? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť“ / Mt 2,2 /
„a oni mu odpovedali:

V Judejskom meste Betleheme, lebo tak píše prorok: A ty, Betleheme, v judejskej krajine, nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey, lebo z teba vyjde vojvoda, ktorý bude spravovať môj ľud Izraela.“ / Mt 2, 5-6 /

Prvý Betlehem postavil svätý František z Assisi. Tak to všetko stojí v múdrych knihách. Troch malých kráľov už nepočuť. Zrak upieram nad dvere, kde je bielou trojkráľovou kriedou napísané: 20 G + M + B 12, čo znamená, že tento dom bol posvätený v roku 2012 a jeho obyvatelia sa klaňajú Spasiteľovi tak, ako Gašpar, Melicher a Baltazar malému Ježiškovi a tiež „Christos mansionem benedicat“, čo znamená: „Kristus nech žehná tomuto príbytku“. Krížiky sú znamením, že v našich srdciach prebýva ten, ktorý na dreve kríža zvíťazil nad smrťou a hriechom a ochraňuje tento dom.

Sviatočné dni utekajú ako voda. Je sviatok **Troch kráľov**. V kostoloch sa svätí voda na pamiatku poklony troch mudrcov Ježiškovi a premeny vody na víno na svadbe v Káne Galilejskej, kde Ježiš prvým zázrakom zjavil seba samého ako Boha. Preto sa tento sviatok volá **sviatok Zjavenia Pána - Epiphánia Dómini**. Trojkráľovú vodu si odnášame z kostola v malých fľaštičkách – má údajne zázračnú moc a my ju máme vo sväteničke pri dverách, aby sme sa ňou prežehnávali pri odchode z domu. Kňazi ňou budú chodiť nanovo svätit domy a príbytky. Traja králi darovali Ježiškovi „zlato, kadidlo, a myrhu.“

„Zlato“, – ako kráľovi,

„Kadidlo“, – páli sa len Bohu a vydáva príjemnú vôňu (je to gumovitá smola, ktorá sa získava zárezom až 5 m vysokého kra Boswellia sacra rastúceho v južnej Arábii a vo východnej Afrike),

„Myrha“, – znamená, že Kristus bude mnoho trpieť a umrie, ale vstane neporušený z hrobu (v Egypte sa používala na balzamovanie mŕtvol, najmenšia myrha je z Indie).

Akým darom my prispejeme Ježiškovi? – Darom lásky, zbožnosti a skromnosti.

Vianočné obdobie končí sviatkom Krstu Pána Ježiša, spomienka na pokrstenie Ježiša Jánom v Jordáne, kedy sa nad Ježišom otvorilo nebo, zostúpil na neho Duch svätý v podobe holubice a z neba zaznel hlas: „Ty si môj milovaný syn, v tebe mám záľubenie.“ /Lk 3,22 /
Po troch kráľoch ľudia obyčajne odkladajú vianočné stromčeky, ale niektorí si ho nechávajú až do Hromníc.

Hromnice - koniec sanice.

Sviatok obetovania pána alebo očisťovanie Panny Márie, „ktorého panna v chráme obetovala“ – na pamiatku udalosti, keď Boh potrestal Egypťanov desiatym trestom, kedy všetci prvorození z egyptských rodín pomreli a všetci prvorození z izraelských rodín boli zachránení. Neskôr sa ale prvorození musel vykúpiť podľa kňazovho odhadu a pri tom musela priniesť aj očistnú obeť každá izraelská matka, zámožná obetovala ročného baránka a holúbka alebo hrdličku, chudobná mohla obetovať dva holúbky alebo dve hrdličky.

Tu starac Simeon vedený Duchom svätým vzal Ježiška na svoje ruky a zveleboval Boha slovami:

„Teraz prepustiš Pane svojho služobníka v pokoji, podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“

/Lk, 29-32 /

Ideme do kostola dať si posvätiť sviečky – hromničky, ktoré budeme v lete počas búrky zapaľovať a prosiť Boha, aby od nás odvrátil nebezpečenstvo blesku, potopy alebo víchrice. Hromnička pripomína Ježiša – večne a radostné svetlo.

„Nech tak svieta vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali Vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“ /Mt 5,16/

Judita Čemanová

A hit hálójában

Agatha Christie, a világ legismertebb krimiírója egy ízben meglepő módon a hitről is megnívánult. „Hit? Furcsa szónek tűnik nekem. Hiszünk-e a Napban, a Holdban, a székben, amin ülünk, a földben, amin járunk? Ha az ember tud valamit, mi szükség arra, hogy higgycen benne?” A regényírói logika arra vezet rá: ami magától értetődő, az nem szorul bizonyításra. A hitről elmélkedni, hitünket táplálni mégsem haszontalan, hiszen a XXI. század emberének alapélménye a rohanás, az időhiány, a kimerültség – ebben az élettempóban a számunkra egyértelmű dolgok is támogatásra szorulnak.

Az elmélyedésre kiváló apropóval szolgál az Advent és a Karácsony, a szeretet, az egymásra figyelés, a lelki béke ünnepi alkalmai. A hitet ugyaneis – legyen akár milyen magától értetődő – ápolni kell, mint egy cserepis virágot az ablakban. Ennek az egyik hatékony eszköze a lelkigyakorlat, amely nem egyéb, mint kapcsolatteremtés Istennel, támaszkodva a közösség spirituális összetartó erejére.

Manapság sok a lelkileg „magányos” ember, akik nem feltétlenül egyedül élnek, de a szentmiséken való passzív részvételeken túl többre vágyunk, szeretnének elmélyíteni a hitéletüket, megosztani hasonló lelkületű társaikkal a gondolataikat, a problémáikat, esetleg a kételyeiket. Régi tapasztalat, hogy a közösség oldja a magány érzetét, erősíti a hitünket, nem érezzük „csodabogaraknak” magunkat.

A losonci kisközösség tagjai sok tekintetben saját maguk kísérletként ki az útjukat. Kezdetben lelkivezető nélkül, heti rendszeressé-

ggel, nyolc-tíz résztvevővel jötték össze, hogy az aktuális vasárnapi evangélium felolvasása után megosszák egymással, mi az, ami megérintette őket, miről érzik úgy, hogy valamely üzenet kifejezetten nekik szól. Továbbbőveések voltak az adventi és nagyböjti egynapos lelkigyakorlatok Vidafalán Berci atyával, később pedig az egynapi és csoportos Szent Ignác-i lelkigyakorlatok Kinga nővérrel, akárcsak a vasárnap délutáni hittanóra és elmélkedések.

A magyar nyelvű bibliáorák ez év október 3-án kezdődtek. Mindegyiken talállok egy gyöngyszemet, amit aztán továbbcsiszolhatok. Talán az első összejövetelek egyikén hangzott el Földéały tisztelendő úrtól (nem szó szerint idézve): „A templom számunkra olyan kell hogy legyen, mint Mózesnek volt az égő bokor. Szent hely, ahol Isten találkozik velünk és a mi szívünket is lángra gyújtja. A szentmise csúcspontja az Átváltoztatás, ami egy nagy misztérium és nem csak valamiféle szimbólum.” Azóta szívemből át tudom élni a legnagyobb csodát: Az Eucharisztia ünnepét.

Minden hívő ember szomjazik Isten után, és szívesen időzik, - töltökezik az Istent szerető emberek társaságában. Így nem érezzük elszigetelve magunkat, sőt tartós barátságok is szövődhetnek a hitben. Olyan természetessé válik számunkra ez az elmélyült együttléte, mint a Nap, a Hold, a szék, amin ülünk, vagy a föld, amin járunk...

Hovács Erika

FARSKÝ HLÁSNIK

Pripravované akcie v našej farnosti

- 7. 12. 2013** 16,00 hod. – Vianočný koncert speváckeho zboru slovenských učiteliek OZVENA z Trenčianskych Teplíc vo farskom kostole v Lučenci
- 15. 12. 2013** 15,00 hod. – Vianočný koncert vo farskom kostole v Lučenci
- 18. 12. 2013** 16,00 hod. – Vianočná akadémia Cirkevnej ZŠ sv. Jána Bosca vo farskom kostole v Lučenci
- 19. 12. 2013** 16,30 hod. – Adventný žiacky koncert Cirkevnej ZUŠ v Novohradskom múzeu a galérii v Lučenci
- 25. 12. 2013** Aj v tomto roku bude v našej farnosti koledovanie detí Dobrej noviny. Kto chce prijať koledníkov do svojho príbytku nech sa zapíše do zošita na to určeného v kostole pri časopisoch. Vybierané peniaze poputujú cez hnutie ERKO pre deti do Afriky.
- 29. 12. 2013** „Deň rodiny“ – prednáška manželov Haviarovcov z Banskej Bystrice na fare v Lučenci na tému: „Kresťanské manželstvo – priority, druhy lásky“. O 14,00 hod. pre mladých a o 16,00 hod. pre manželské páry. Po prednáške sa uskutoční sv. omša spojená s obnovou manželských sľubov.
- 14. 1. 2014** 18,30 hod. – P. I. Čajkovskij: Eugen Onegin – návšteva operného predstavenia v Štátnej opere Banská Bystrica
- 30. 1. 2014** Deň katolíckych učiteľov a Deň Dona Bosca – spoločné podujatie Cirkevnej ZŠ sv. Jána Bosca a Cirkevnej ZUŠ v Lučenci
- 15. 2. 2014** 19,00 hod. – Farský ples v reštaurácii Hviezda v Lučenci

PROGRAM SV. OMŠÍ POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

24. 12. 2013 Štedrý deň, sv. omše z vigílie

Farský kostol 16,00 hod. (slov.)
 Kostol Krista Kráľa 16,00 hod. (maď.)
 Farský kostol 22,00 hod. (slov.)
 Mikušovce 22,00 hod.
 Farský kostol 24,00 hod. (maď.)
 Kostol Krista Kráľa 24,00 hod. (slov.)

25. 12. 2013 Narodenie Pána

sv. omše v celej našej farnosti tak ako v nedeľu (18,00 hod. slov.)

26. 12. 2013 Sv. Štefan, prvý mučeník

sv. omše v celej našej farnosti tak ako v nedeľu (18,00 hod. slov.)

31. 12. 2013 Silvester

sv. omše s ďakovnou pobožnosťou na konci roka:
 Farský kostol 15,00 hod. (maď.), 16,30 hod. (slov.)

1. 1. 2014 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

sv. omša v noci vo farskom kostole o **00,30 hod.**
 sv. omše v celej našej farnosti tak ako v nedeľu (18,00 hod. slov.)

6. 1. 2014 Zjavenie Pána

sv. omše v celej našej farnosti tak ako v nedeľu s požehnaním vody (18,00 hod. slov.)

Spovedanie chorých

Chorých doma budeme spovedať v piatok 20. decembra 2013 od 9,00 hod. Kto má doma príbuzného, či pozná človeka, ktorý sa chce pred Vianocami

vyspovedať nech ho nahlási vo farskej kancelárii alebo v sakristii kostola najneskôr do štvrtka 19. decembra 2013. Tu sa nemyslia tí, ktorých chodíme spovedať každý prvý piatok.

Spovedanie – celodenná spoveď

Spovedať budeme v týždni od 16. decembra vo farskom kostole ráno od 6,30 hod. a večer od 16,00 hod. v obidvoch kostoloch. Celodenná spoveď pred Vianocami bude **v stredu 18. decembra a v pondelok 23. decembra 2013 od 9,00 hod. do 12,00 hod. a od 14,00 hod. do 19,00 hod.** vo farskom kostole.

Využite možnosť sv. zmierenia v stanovenom čase.
Počas Vianoc spovedať nebudeme!!!

Betlehemske svetlo

Betlehemske svetlo si budete môcť zobrať do svojich príbytkov z farského kostola a kostola Krista Kráľa do 24. decembra 2013 do sv. omše o 16,00 hod.

Požehnanie domov

Počas vianočných sviatkov budeme chodiť požehnávať domy. Kto má záujem, nech sa nahlási v sakristii farského kostola, kostola Krista Kráľa, Mikušovciach. Termíny kedy budeme navštevovať rodiny vyhlásime vo farských oznamoch resp. po dohode.

Štedrá večera v našej farnosti

Štedrá večera sa v našej farnosti začne za zvuku zvona z veže farského kostola o 18,00 hod.

Sv. Mikuláš

Svätý Mikuláš je jeden z najobľúbenejších svätcov, pripomíname si ho 6. decembra každoročne. Tešia sa naň najmä naše deti.

O živote sv. Mikuláša sa nevie veľa. Žil na prelome 3. a 4. storočia. Narodil sa okolo roku 270 v bohatej rodine, kde sa mu dostalo dobrej výchovy. Rodičia mu zomreli, keď bol mladý, ale nemusel sa obávať svojej budúcnosti, pretože mu zanechali veľký majetok. On všetko rozdal chudobným.

Viedol bohobojný život. Stal sa biskupom v Myre (dnes Turecko) a pokračoval vo svojej horlivosti. Pri prenasledovaní bol mučeník vo väzení. Vďaka príchodu cisára Konštantína boli prepustení kresťanskí väzni, teda aj Mikuláš. Vrátil sa do Myry a pokračoval v boji proti bludu tej doby – arianizmu. Zomrel vo vysokom veku, pochovaný bol v Myre.

Po príchode moslimov do tohto mesta boli jeho pozostatky prenesené do talianskeho prístavného mesta Bari. Tam je aj postavený chrám jemu zasvätený. Sv. Mikuláš má najväčšiu popularitu v Rusku, spolu so sv. Ondrejom je patrónom národa.

Obdarúvanie detí na deň sv. Mikuláša vzniklo v Holandsku (odtiaľ sa to prenieslo aj k nám) na základe legendy o bohatom mužovi, ktorý náhle prišiel o majetok. Chcel, aby jeho tri dcéry zarábali nemravným spôsobom. Keď sa to Mikuláš dozvedel, v noci položil mešec s peniazmi na okno toho muža. Urobil to trikrát a tak sa dcéry mohli čestne vydať.

Sv. Mikuláš je patrónom detí, námorníkov, obchodníkov, lekárníkov ...

Daniela Jalovecká

KALENDÁRIUM (december 2013 - február 2014)

Utorok	3.12.	sv. Františka Xaverského, kňaza - spomienka
Piatok	6.12.	sv. Mikuláša, biskupa - spomienka
Pondelok	9.12.	Nepoškvrnené počatie Panny Márie - slávnosť presunutá z nedele
Piatok	13.12.	sv. Lucie, panny a mučenice - spomienka
Sobota	14.12.	sv. Jána z Kríža, kňaza a učiteľa Cirkvi - spomienka
Utorok	24.12.	Adam a Eva - Štedrý deň
Streda	25.12.	Narodenie Pána - slávnosť
Štvrtok	26.12.	sv. Štefana, prvého mučeníka - sviatok
Piatok	27.12.	sv. Jána, apoštola a evanjelistu - sviatok
Sobota	28.12.	sv. Neviniatok, mučeníkov - sviatok
Nedeľa	29.12.	sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa - sviatok
Utorok	31.12.	sv. Silvestra I., pápeža - spomienka
2014		
Streda	1.1.	Panny Márie Bohorodičky - slávnosť (Nový Rok),
Piatok	3.1.	Najsvätejšieho mena Ježiš - spomienka
Pondelok	6.1.	Zjavenia Pána - slávnosť (Traja králi)
Nedeľa	12.1.	Krst Krista Pána - sviatok
Sobota	25.1.	Obrátenie sv. Pavla, apoštola - sviatok
Nedeľa	2.2.	Hromnice
Streda	5.2.	sv. Agáty, panny a mučenice - spomienka
Piatok	14.2.	sv. Cyrila, mnícha, a Metoda, biskupa, patrónov Európy - v Európe sviatok
Sobota	22.2.	Katedra sv. Petra, apoštola - sviatok

PREČO PELIKÁN ?

Keď sme uvažovali nad tým, ako sa bude volať náš farský časopis, povedal som, že by názov mal vystihovať niečo z našej farnosti. Nedarilo sa nájsť názov. Predsa na podnet jednej našej veriacej, sme získali názov nášho časopisu – **PELIKÁN**.

Práve pelikána máme na obetnom stole v našom farskom kostole. Tak ako Kristus nás živí svojím telom, krvou, tak pelikán v biblickom zobrazení živí svoje mláďatá vlastnou krvou. Nech nám túto skutočnosť názov nášho časopisu pripomína.

Rastislav Polák

Hanka Servická v Lučenci

V nedeľu 24. novembra 2013 ste si určite mnohí z vás, či už veriaci alebo bez vyznania, našli cestu do kostola Krista Kráľa na Rúbanisku, aby ste si na záver odpustovej slávnosti dopriali duchovnú potravu v podobe chrámového koncertu Hanky Servickej, známej a populárnej speváčky ľudových a duchovných, mariánskych piesní.

Duchovné piesne popretkávané životnými príbehmi a svedectvami speváčky boli pohladením i balzomom na dušu prítomných, ktorí sa zišli v hojnom počte, aby si spolu s Hankou zaspievali a strávili s ňou nezabudnuteľných 90 minút tohto sviatočného dňa. So svojimi duchovnými piesňami, ktorými prosí, ďakuje a miluje,

dojala mnohých veriacich, ktorí si ju prišli vypočuť. Odznali aj rusínske piesne, ktoré si podaktorí pospevovali.

Speváčka okrem krásne zaspievaných piesní podala nádherné svedectvo svojho života. Rozprávala o svojom obrátení a o tom, aký krásny je život s Bohom, o sile modlitby svätého ruženca, Božom milosrdenstve i dôvere v Božiu vôľu. Svojim spevom a svedectvom nás určite obohatila.

Čas veľmi rýchlo uplynul a v závere koncertu sa Vdp. Rastislav Polák poďakoval speváčke Servickej za nevšedný duchovný i umelecký zážitok.

Ervín Jakubec

